

سخنان حضرت سلطان، مولانا شیخ محمد عادل الحکامی الزبانی (ادام الله عمره الشریف)

«مهربانی با اهل زمین»

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ ،

مَدَد يَا رَسُولَ اللَّهِ

مَدَد يَا سادات اصحاب رسول الله،

مَدَد يَا مَشايخُنَا ،

دستور مولانا شیخ عبداللہ فائز دہگستانی،

مَدَد يَا شيخ ناظم الحَقَّاني،

مَدَد طَرِيقَتُنَا صَحْبَةِ ، والخير في الجميع

حضرت ختمی مرتبت محمد مصطفی ﷺ می فرمایند: «ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ»،
«به اهل زمین رحم کنید تا اهل آسمان به شما رحم کنند». با اهل زمین با رحمت و مهربانی رفتار کنید تا خداوند نیز به شما رحمت کند. مردم بدون اینکه بدانند بعضی کارها را انجام می دهند و مطمئناً کارهای خوبی است ولی آنها از برخی چیزها شگفت زده می شوند و تعجب می کنند که چرا این کارانجام شده است. چند وقت پیش به بزها حمله کردند و می گفتند: «بزها جنگل های ما را می خورند و آنها را نابود و تمام می کنند.» مولانا شیخ ناظم از این موضوع خشمگین شدند و خوششان نیامد، ایشان بارها پیام فرستادند و به آنها گفتند: «این موضوع را رها کنید، بزها قبل از شما به این دنیا آمدند و دنیا تمام نشده است، این مردم هستند که جنگل را تمام می کنند.» اما آنها بزها را کشتند، بنابراین آتش سوزی های جنگلی رخ داد و هر آتش سوزی، غذایی را که بزها برای صد سال می خوردند را، تنها در یک روز نابود کرد.

سخن حضرت سلطان، مولانا شیخ محمد عادل الحکامی الزبانی (الدام الله عمره الشریف)

واقعیت این است که میلیون ها نفر از مردم فقیر در اطراف آن مناطق با استفاده از پشم بز، چرم و چیزهای دیگر از جمله شیر بز تغذیه می کردند. آنها حیوانات مبارکی هستند که خداوند به آنها نعمت داده است تا انسان های زیادی از این نعمات سود ببرند ولی اکنون این مردم بیکار و بدون معیشت هستند زیرا اکنون هیچ بزی وجود ندارد. حتی اگر بز هم باشد، دیگر هیچ چوپانی وجود ندارد و آنها این چیزها را فراموش کرده اند و این موضوع یک ضرر و باخت بسیار بزرگی است. همانطور که مولانا شیخ ناظم رضوان الله تعالی علیه فرمودند، سه چیز است که دنیا را تباه و ویران می کند: بتن، هورمون و پلاستیک. مردم از بتن به عنوان قراردادادن وسایل بر روی هم استفاده می کنند و نمی توانند در مورد آن چیزی بگویند، همچنین در مورد هورمون ها که در همه جا پخش هستند و مردم آن را می خورند و می نوشند. اما بدترین چیز پلاستیک یا نایلون است که در همه جا وجود دارد و برخلاف فضولات که تبدیل به کود می شوند، این ضایعات هیچ زمانی از بین نخواهند رفت، حتی دریاها نیز نمی توانند آن را تصفیه کنند، وجود این ضایعات پلاستیکی باعث می شود که بسیاری از حیوانات و ماهی ها آنها را به عنوان غذا بخورند و تمام آلاینده های سمی آن را به محیط و انسان منتقل کنند.

بنابراین جمع آوری و بازیافت زباله ها تنها راه حلی است که وجود دارد. به طور کلی عمل بازیافت در بسیاری از مکان ها انجام می شود و برای تحقق پیدا کردن این عمل در سراسر دنیا، نیاز به جداسازی زباله ها در منزل هست که در حال حاضر مردم در انجام دادن آن تنبل هستند و همه زباله های خشک و تر و پلاستیک ها را در یک جا جمع می کنند. این موضوع بسیار حائز اهمیت است به طوری که عده ای از افراد آن را تبدیل به یک نوع شغل در جامعه کردند، این افراد صادقانه و بدون طلب کردن هیچ مبلغی، با چرخ دستی، روزانه ۴۰ تا ۶۰ کیلومتر پیاده روی می کنند و این کار را انجام می دهند و اکنون می شنویم که آنها دستگیر و جریمه شده اند. نمی دانم آنها در زندان هستند یا نه و این که به چه دلیل متهم شده اند؟ می گویند که آنها از سود غیر قانونی بهره مند می شوند! سود غیرقانونی چیست؟ باید جواب بدهند، آیا دزدی می کنند؟ کسی را کتک می زنند و یا به کسی

سخنان حضرت سلطان، مولانا شیخ محمد عادل الحکامی الزبانی (الدام الله عمره الشریف)

توهین می‌کنند؟ آنها فقط به دنبال زباله و جمع آوری آن هستند، چه کسی جز فقرا و نیازمندان می‌تواند آن را انجام دهد؟ آنها فکر می‌کنند این مقدار سود ناچیز برای این افراد نیازمند و سختکوش زیاد است و از آنها شکایت می‌کنند، این تفکر بسیار اشتباه و شرم آور است و بیشتر از آن که شرم آور باشد، موجب آزار خداوند می‌شود. این افراد نیازمند در کمال صداقت و بدون دزدی و تقلب و یا حتی درخواست هیچ پولی چرخ دستی های خود را هل می‌دهند و کسی را اذیت نمی‌کنند. بنابراین ای سالکین طریق الی الله توصیه ما به شما این است که ظلم کردن به این افراد اشتباه و گناه بسیار بزرگ و شرم آوری است چرا که دعای مظلوم مستقیم و بدون حجاب به عرش الهی می‌رسد و هیچ کس نمی‌تواند مانع آن شود.

این حسادت است و صرف نظر از حسادت، نیت بدی پشت آن نهفته است. آنها به هر طریقی سعی در نابودی کشور دارند و این کار را از طریق ظلم و ستم به این افراد نیازمند انجام می‌دهند و می‌خواهند از این موضوع به عنوان یک سلاح استفاده کنند. بحث بزها و این موضوع با نیت خیر شروع نشده است و در حقیقت این کار با سوء نیت از خارج، دشمنان اسلام و خدا انجام شده است. مردم نباید به آن به عنوان یک موضوع ساده نگاه کنند چرا که موضوع ساده ای نیست. یک ضرب المثل ترکی در این خصوص وجود دارد، به کلاغی گفتند: مدفوع تو مثل دارو است، پس آن را وسط دریا انداخت. یقیناً این کار برای این است که مردم شروع به نفرین کردن خدا کنند، در غیر این صورت این افراد چه آسیبی به بار می‌آورند؟ شما به هر حال چیزهایی را که مصرف نمی‌کنید بیرون می‌اندازید و حال آنکه به جای رفتن به زباله دان، از آنها مجدداً استفاده می‌شود و باعث تمیزی و پاکی می‌شود، بنابراین وجود این افراد و خدمتشان نه تنها ضرری ندارد بلکه بسیار مفید است. آنها در قبال این کار هیچ حقوق و دستمزدی را نمی‌خواهند. مردم همیشه در رویای دیدن انگلستان و لندن هستند و فکر می‌کنند چیز خاصی در آنجا وجود دارد ولی حقیقت بدینگونه است که به دلیل تجمع انبوه خاک و زباله حتی نمی‌توانید در آنجا قدم بزنید، حقیقت این موضوع برای ما در سفر به این کشور مشخص شد، خدا را شکر اینجا مکانی تمیز و عاری از هر گونه زباله می‌باشد و این پاکی

سخنان حضرت سلطان، مولانا شیخ محمد عادل الحقانی الربانی (ادام الله عمره الشریف)

به وسیله خدمت صادقانه این افراد میسر شده است. بدون حضور این افراد شهر تبدیل به مکانی از زباله های بی پایان خواهد شد.

بنابراین مردم باید قبل از هر کاری به فکر دیگران و فقرا باشند و باید تمام تلاش خود را جهت مراقبت از این دسته افراد انجام دهند. سرورمان مولانا شیخ ناظم رضوان الله تعالی علیه به این امر بسیار اهمیت می دادند، ایشان نسبت به این دست از رفتارهای شهرداری بسیار معترض بودند و از آنها درخواست کردند تا با معیشت فقرا بازی نکنند. گاهی از شهرداری ها به دیدارش می آمدند و ایشان به آنها می گفتند: «به فقرا توجه کنید و از جانب رحمت و مهربانی از آنها درخواست می کردند که به روزی و معیشت آنها کاری نداشته باشند». وجود این افراد برای جامعه نه تنها یک رحمت است بلکه بسیار مفید نیز می باشد و باری از دوش دولت کم می کند و مردم از آن سود می برند. مردم باید راه خود را پیدا کنند و هیچ کس مجبور نیست که حتما درس بخواند و انتظار شغل داشته باشد.

باشد که خداوند به ما فهم و عقل عطا کند تا در انجام کارها از وجود این نعمات بهره مند شویم إن شاء الله.

ومن الله توفیق. الفاتحة.

حضرت سلطان مولانا شیخ محمدعادل الحقانی الربانی

(ادام الله عمره شریف)

۱۷ آبان، ۱۴۰۰ / ۲ ربیع الثانی، ۱۴۴۳

8, November, 2021 / 8, Kasım, 2021